

Vandr přes Vraní hory

V sobotu 10 září dopoledne jsem se vydal autobusem z Trutnova do Žacléře. Zde v Národním domě jsem se zapsal k účasti na pochodu „Vandr přes Vraní hory“. Po vyplnění přihlášky a zaplacení startovného, dostávám plánek své 17-ti kilometrové trasy.

Tak tedy vyrazím. Po modré značce k náměstí, zde je rozcestník Žacléř-střed. Odbočuji na silnici po levé straně a zároveň přecházím na zelenou značku. Pomalu stoupám do kopce a už mám město za zády. Otáčím se, abych se pokochal tím pohledem, vytahuji fotoaparát a pořizuji pár snímků.

Žacléř

Cesta dále pokračuje mezi poli, po své pravé straně mímám pahorek s příznačným názvem „Na popravišti“. Ručičky hodinek ukazují pár minut po 9-té hodině, ale sluníčko už pomalu začíná pálit. Proto vítám, že vcházím do blízkého lesa, kudy vede cesta používaná dřevařskými stroji, které jí vtiskly současnou podobu. Vyjeté koleje, místy plné vody a žabince. Scházím pomalu z kopce, ještě ve stínu lesa, abych ho za chvíli opustil a dostal se po asfaltové silnici do obce Bernartice.

Železniční most v Bernarticích

Před vsí mně nedá, abych neobdivoval mostní konstrukci nad mojí maličností. Ano jsem vůči ní opravdu maličký a mám též radost, že této technické památce se dostalo pozornosti a byla opravena pro příští generace. Přes obecní rynek se dostávám na konec obce a tu v dále přede mnou už se rýsují obrysy Vraních hor, cíl mé cesty. Procházím mezi loukami, abych se zakrátko ponořil opět do stínu lesa, kde mě cestička vede podél říčky Ličná. Dosud se střídala rovina s mírným stoupáním, ale nyní přechází ve stoupání přímo ďábelské, umocněné ještě hromadou kamenů na cestě. Musím si dávat pozor, abych si zde nevymknul nohu, nepotkal jsem cestou zatím ani živáčka, a tak nevím, jak bych se dovolal pomoci. Jsem na vrcholu, říkají mu Mravenčí a je odsud nádherný výhled do okolí. Dojem jen kazí dva mohutné sloupy větrné elektrárny na obzoru. Usedám na jeden z mnoha pařezů a chystám se poobědvat, přiblížila se totiž doba oběda. Času mám dost, jsem za půlkou cesty, která bude dále pokračovat pod Královecký Špičák a přes kralovecký lom až do Královce. Zde v motorestu „Královecký kohout, dostávám kontrolní razítko, občerstvuji se orošenou Plzní a pomalu se vydávám k autobusové zastávce, abych se přepravil do cíle pochodu-Národního domu v Žacléři.

Přebírám z rukou pořadatelů diplom a na oplátku jim slibuji, že se do těchto míst opět vypravím.

Míla Vlk

